

slov. volilci na Kranjskem složni in zato še ne znamo, kateri možje da se priporočijo h koncu volilcem za izvolitev. — Novo „slov. društvo“ v Ljubljani je po vsem liberalno in kar je huje, v njem že tiči kal splošnje nesloge ter še se raztegne ona s časom tudi v druge slov. pokrajine. — Na Primorji dela neka stranka z vso silo zoper dosedanjega drž. poslanca, dr. vit. Tonklija. Ne vemo, če je to v sedanjem času modro, sicer pa je končna beseda le v rokah volilcev. — Iz Trsta so izgnali neko lahinjo, ker je pisala zoper Avstrijo. Lahonom je neki žal za njo; se ve, da „gliha vkup striha“. — V Zadru, glavnem mestu Dalmacije, odpré se nova c. kr. gimnazija ter bode učni jezik na njej hrvaški. Mi še nimamo vere v to. — Ogerska dežela ima lastno dež. brambo ali honvede; v novem času dobiva ona svoje častnike iz drž. armade, ali Madjarom to ni po volji, ker prihaja za to neki manj domačih mož do službe častnika. Se ve, da je to prazen strah, kajti za domače častnike še je do volje prostora v dež. brambi, če so za njo.

Vunanje države. V zadnjem času prihaja več francoskih škofov v Rim k sv. očetu Leonu XIII. Vidi se, da jim hodi za republiko, za to, ali jo naj podpirajo, kolikor jim je mogoče ali pa se naj držijo še naprej bolj od strani, kar se tiče vlade. Zadnje jim neki ne kaže več dobro. — Novo italijansko ministerstvo dela velike obljube, najbolj pa, da hoče znižati drž. stroške. Se ve, da so obljube v obče po ceni, še bolj pa velja to za obljube nove vlade, ki nima v drž. zboru zanesljive večine za se. — Ker še na Francoskem ljudje ne marajo za brezversko šolo, zato delajo framasoni z vso silo na to, da zatre vlada vse samostane, ki imajo šole na skrbi, v novem času se kuje neka postava, vsled katere vzame vlada polagoma vsem tem samostanom premoženje, toda na tihem po visocih davkih. — Iz Irske se poroča, da Parnell ne odstopi in tako je sedaj ljudstvo razdvojeno, upanja pa je zato še manj, da se mu obrne na bolje. — Nemški cesar se ne izmeni za kneza Bismarcka in to tega jezi ter ščipne sedaj v tem, sedaj v drugem listu sedanja vlado, ki je cesarju po volji. No tudi vlada se ne izmeni za starega lesjaka. — Na Ruskem so avstrijskega nadvojvoda Franca Ferdinanda lepo vzprejeli ter mu kazali povsod najvišjo čast, znamenje za to, da si hoče Rusija našo državo ohraniti prijazno. — V Belem gradu, srbskem glavnem mestu, so si madjarški framasoni osnovali posebno društvo ali „ložo“, to pa z namenom, da obdržijo mlado kraljestvo v krempljih svojih. To ni nič kaj prida. — Grški patrijarh je sklenil s tursko vlado pomirje in so torej že vse cerkve v Turčiji zopet odprte za službo božjo. — Iz nemške Afrike se javlja, da je tamošnji poveljuik,

majorski Wissmann odstopil ter deželo zapustil. — V Ameriki, v republiki Chili, še je vedno ustaja zoper vlado in v novem času je zmaga na strani ustajnikov. Z njimi drži tudi veliko vojakov. — V New-Yorku je umrl general Sherman; poprej je bil ključavničar v Holandiji; v Ameriki pa je bila sreča z njim ter je bil postal precej imeniten general v tamošnjih vojskah.

Za poduk in kratek čas.

O radostih ljudskega štetja.

(Konec.)

Tudi meni se razvedri čelo. Zapišem torej deset imen in jej izročim list. Ko odide, si oddahnem: No, hvala Bogu, zdaj bode pa mir. Brž sem se hotel lotiti cerkvenega računa. Ko se pripravljam k temu delu, prilomasti pravi hrust v sobo. Majal in gugal se je. Aha, si mislim, ta se je pa napil korajže. Prijazno mu rečem:

„Oče, to pa ni lepo, da pridete pijani k meni“.

Mož pa začne rohniti in vpiti, češ, da ni pijan, nego le malo natrkan. Kaj mi je bilo početi? Pomiriti ga nisem mogel, prepirati pa se nisem hotel z njim, ker je komaj po konci stal. Odprem torej vrata in mu pokažem pot, od koder je prišel. Zunaj mi je še pretel, da bom 20 gld. plačal kazni; tako bojda stoji v postavi.

Opoludne je. Zdaj ne bode nikogar več. Ko si to domišljujem, prisopiha sel ali pismo-noša. Poda mi cel kup časnikov in drugih pisem. Že teden dni ga ni bilo; ni mogel priti zaradi velikega snega. Odpiram list za listom; v vsakem je prošnja, naj pošljem krstni listek. Kje pa je znamka (marka)? Gledam in iščem; a ne najdem nobene. Pregledam drug list. Tu je pa kar dvanajstoriga imen, za katere mi je poslati listke. Župan iz L. piše:

„An das Hochwürdige Pfaarer Pfaaramt in... Von Löblichen Gemeindeamte Eichberg wird freundlich ersucht und die bitte die in Jahre geborne ... gebürtig.... Gemeinde.... geboren... um eine Geburtszettel übersenden wird gefählig ersucht. Gemeinde Vorsteher.“

Kaka godlja! vendar začnem iskati dotičnih imen v krstnih knjigah. Ni jih; niti jednega ni takega, kakoršnja so zapisana v listu. Župan je vse napačno in krivo zapisal. Oh, križ božji! začel sem stokati.

Tako je šlo dan za dnevom. Tolažil sem se, da ni slednje leto ljudskega štetja in da se mojim tovarišem ravno tako godi. Nehoté pa mi je tudi prihajalo na misel, da bi treba bilo župane bolj podučiti pred štetvijo; ako sami ne razumejo postave, kako pa jo bodo narodu prav

tolmačili? Marsikaj bi se lahko olajšalo ljudem. Koliko nepotrebnih potov in skrbi so imeli, koliko strahú prestali zaradi globe, ve le tisti, ki je s štetvijo imel kaj opravka! Mislil sem si tudi, da bi marsikoga treba bilo upisati v ono rubriko, kamor se zapisujejo nekatere rogate domače živali. J. S-r.

Smešnica 8. „Gospod“, vpraša kmetica častnika, „gospod, ali znate, v katerem polku služi moj pajbar?“ — „Kaj vem!“ odvrne častnik nevoljno, „kaj vem jaz za-nj! Sicer pa pajbarjev ni v nobenem polku, ampak le možič“. „Joj mene!“ vzklikne žena, „oj mene, pa se moj pajbar vendar-le ni že tudi kje oženil?“

Razne stvari.

(Pastirski list.) Prihodnjo nedeljo se bere po vseh župnijah naše škofije pastirski list, ki so ga izdali naš mil. knezoškof skupaj s škofi avstrijske države. V listu je kaj lepo podučenje za nas o potrebi dobrih volitev. Daj Bog, da rodi tudi lep sad beseda, ki prihaja s tako visocega mesta!

(Vabilo) k veselici, katero priredi Ljutomerska čitalnica v nedeljo, dne 22. februvarija t. l. zvečer v gostilni g. Vaupotiča. Program obseza izvirno veselo igro: „Županova Micika“, katera se je pred sto leti prvokrat igrala in vsem poslušalcem vedno ugajala, — petje moških in ženskih zborov in tamburanje.

Odbor.

(Na veliki shod volilcev) pri sv. Križi na Murskem polji v g. Hauptmanovi gostilnici vabi na nedeljo, dne 22. t. m. ob 3. uri popoldne

Dr. Gregorec.

(K volitvam.) Ker je v drugih volilnih skupinah zmaga slov. kandidata na vse strani gotova, blizo enoglasna, ne objavljamo iz njih volilnih mož. Nekaj drugače pa je pri volilni skupini v Mariboru. Tu je bila še vselej znatna manjšina na strani nemškutarjev in „M. Ztg.“ se dela, kakor da je mogoče za njeno stranko, da tokrat zmaga. Vsled tega pa objavimo volilne može, kolikor jih je doslej že izvoljenih in nam naznanjenih.

— Pri sv. Jakobu v slov. goricah so tile gg.: A. Fischer, Jož. Mlasko, Jan. Sirk, A. Reismann, Jan. Peklar in K. Rošker. — Na Pohorji in sicer v Kumenu P. Korman in K. Lamprecht; v Janživrhju Al. in Jož. Grubelnik; pri sv. Antonu Fr. Slavič in A. Mravljak; pri sv. Lovrenci, v Cinžatu in v Rovtah so volilni može nam nasproti. V Krecenbahu so naši: Jak. Ozvalt in J. Vrečko; v Rušah Janez Pintarič in Jakob Marin; v Smolniku Fr. Grizolt in Miha Srnec; v Lobnici P. Zupančič in Mih. Repolusk; v Lembahu J. Robič; v Ribnici Fr. Hrastelj, F.

Streicher, Ed. Pivec in J. Miklavo; v Bistrici: Jak. Srnec in v Lasnici A. Lešnik; v Vuhredu Jan. Pahernik.

— Na polji v Slivnici so tokrat v rokah nemškutarjev, v Orehovi vasi so naši M. Mahorko in Fr. Pišek. — V Poličanah so vsi naši, nasprotnik pa je v Peklu, v Studenicah so vsi naši. — Na Pesnici so pri sv. Marjeti Grahornik in Baumgartner; v Oseku J. Kmetič in J. Čep. — Pri sv. Križi nad Mariborom so volilni može naši. Živeli!

(Imenovanje.) G. Aleks. Rožek, c. kr. dež. nadzornik za ljudske šole v Gradci, je imenovan za c. kr. dvornega svétnika in stopi v pokoj; gosp. dr. Konrad Jarz, ravnatelj c. kr. gimnazije v Znojmu, je imenovan za c. kr. dež. nadzornika ljudskih šol na Štajarskem.

(Nedelja.) V premogovih jamah v Trbovljah, v Ojstrem in v Hrastniku ponuja se delalcem posebno plačilo, ako jih je volja iti v nedeljo v jame na delo. To pa je ne samo zoper božjo, sedaj je tudi že zoper drž. postavo, ali kaj skrbi to juda, ako mu kršč. delalec le dela za njegovo možnjo!

(Nasilstvo.) V Muretineh, v župniji sv. Marjete pri Ptuj, so se fantje postavili zoper žandarja, ko je prišel tje, da spravi dva izmed njih pod ključ. Se ve, da se je žandarm branil in par fantov je dobilo precejšnje rane od njega, po vrhu pa jih še čaka ostra kazen za njih nasilstvo.

(Dež. odbor) v Gradci je podaril iz dež. premoženja požarni brambi v Kamnici pri Mariboru 400 glđ. Mi sicer privošimo tej brambi to podporo, toda čemu je dež. odbor ravno pri njej odprl tako široko dež. možnjo? Pri drugih se ne hvali, da je tako darežljiv, če tudi le iz dež. denarja.

(Celje) ne pusti svojega drž. poslanca dr. R. Foreggerja ter ga hoče tudi v prihodnji dobi imeti za poslanca v drž. zboru. No nekateri mestjani so v Celji v resnici vredni takega poslanca, ki raje vzame veslo v roke, kakor pa resno besedo v usta. Škoda, da zastopa sploh ta „možič“ tudi druge mestjane, posebej pa še, če tudi zoper njih voljo, nekaj naših poštenih, slov. trgov.

(Nemila smrt) je pri sv. Lovrencu ob koroški železnici dne 8. svečana pokosila g. Urbanca, veleposestnika in podpredsednika tamošnjega brajnega društva, ter so ga dne 10. svečana materi zemlji izročili. Pogreb je bil velikansk. Naj mu bo zemljica lahka, njegov spomin ne bo prešel med tamošnjim slovenskim ljudstvom.

(Pri sv. Lovrenci) na kor. žel. se jih je lansko leto narodilo 75, umrlo jih je 54, poročenih je bilo 19 parov. Kakor se vidi iz števila umrlih, je tukaj zdrav kraj, žal, da veje v tamošnjem trgu duh nesrečnega liberalizma